

Όπως όλα τα τελευταία χρόνια έτσι και φέτος διεξήχθη στο Βόλο, αλλά και πανελλαδικά με επιτυχία το φεστιβάλ ΑΝΑΙΡΕΣΕΙΣ, που οργανώνεται από τη Νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση και το Νέο Αριστερό Ρεύμα για τη Κομμουνιστική Απελευθέρωση (οργανώσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ).

Πρόκειται για ένα πολιτικό-πολιτιστικό φεστιβάλ που στόχο έχει να συμβάλει στη διάδοση της ανυπόταχτης θεωρίας και του πολιτισμού μακριά από τα αστικά πρότυπα και την κυρίαρχη κουλτούρα. **Στο φεστιβάλ, και φέτος, ανοίχθηκαν μέσα από τις εκδηλώσεις, τα περίπτερα και τα workshops, ζητήματα της επικαιρότητας και της κοινωνικής και πολιτικής διαπάλης, όπως το εργατικό κίνημα, οι νεολαιίστικοι αγώνες, το προσφυγικό κτλ.**

Παράλληλα προβλήθηκε μια νέα πολιτιστική πρόταση, ποιοτική και προσιτή στο σύνολο της πληττόμενης νεολαίας και των εργαζομένων ενώ έγινε μία γενική πολιτική εξόρμηση στην νεολαία όλης της Θεσσαλίας. Όλα τα παραπάνω έχουν οδηγήσει στο να είναι πλέον το φεστιβάλ θεσμός και πολιτικό-πολιτιστικό γεγονός πανελλαδικά.

Ως ΝΑΡ και ΝΚΑ, οργανώσεις της κομμουνιστικής και αντικαπιταλιστικής αριστεράς δεν έχουμε καμία σχέση ούτε πολιτικά, ούτε οικονομικά με το κράτος, χορηγούς ή άλλους θεσμικούς φορείς. Από επιλογή διατηρούμε την αυτοτέλειά μας, και για το λόγο αυτό η πολιτική και οικονομική στήριξη προέρχεται από την ενίσχυση των μελών μας και τον κόσμο του κινήματος.

Ειδικά, στην περίοδο της επίθεσης από κυβέρνηση-ΕΕ-ΔΝΤ, του «όλοι ίδιοι είναι» και της αποχής από κάθε κινηματική μάχη, **είναι αναγκαία η ύπαρξη της κομμουνιστικής, αντικαπιταλιστικής αριστεράς για την ανασυγκρότηση του κινήματος και την αναγκαία αντεπίθεση στην κατάσταση που βιώνουμε. Αυτό το ρόλο έχει και η ενίσχυση της εισόδου στο φεστιβάλ, αντιλαμβανόμενοι τις οικονομικές δυσκολίες και μη έχοντας απαγορεύσει ποτέ την είσοδο σε κάποιον που δεν μπορεί να τη καταβάλει.**

Οι καλλιτέχνες οι οποίοι συμμετέχουν στο φεστιβάλ μας δεν το κάνουν με όρους εργαζόμενου-εργοδότη. **Παρόλα αυτά τους αντιμετωπίζουμε και ως εργαζόμενους και η οικονομική τους επιβίωση μας απασχολεί, τόσο για τη δυνατότητά τους να είναι ανεξάρτητοι από τις εταιρείες αλλά και για το στοιχειώδες για τον κόσμο της δουλειάς, δηλαδή τη δυνατότητά του να παλεύει και να αγωνίζεται.** Μια τέτοια στάση και σχέση των οργανώσεων του κινήματος με τους εργαζόμενους του πολιτισμού προτάσσουμε.

Το σύστημα θέλει να βγάλει σε καθεστώς παρανομίας την οργανωμένη πάλη των εργαζομένων και τις ανατρεπτικές ιδέες. Το ΝΑΡ και η ΝΚΑ είναι από τις λίγες οργανώσεις που έχουν καταφέρει να κατακτήσουν μια σταθερή σχέση με κόσμο της εργασίας και της νεολαίας, πράγμα ακατανόητο για περιθωριακές ομάδες, οι οποίες έχοντας κάνει την αδυναμία τους αρετή, έχουν αναγάγει το επάγγελμα του ποτέμπορα σε κοινωνικό λειτουργήμα.

Πιο συγκεκριμένα, το Σάββατο 4/6 κατά την διάρκεια του φεστιβάλ στο Βόλο, ομάδες του αναρχικού χώρου (ΑΚΡΗΔΑ και σύντροφοι-συντρόφισσες όπως χαρακτηριστικά υπέγραφαν το υλικό που μοίρασαν) επιτέθηκαν με τραμπούκικο και νταβατζίδικο τρόπο στην είσοδο του φεστιβάλ, αξιώνοντας να επιβάλλουν εκείνοι τους όρους με τους οποίους θα γίνουν οι Αναιρέσεις!

Πρόκειται στην ουσία για αντισυγκέντρωση, πρώτη φορά σε φεστιβάλ κομμουνιστικής επαναστατικής οργάνωσης, με στόχο τη διάλυσή του, και με το πρόσχημα της εισόδου και της χρήσης δημόσιου χώρου. Τέτοιου είδους επίθεση δεν έχουν τολμήσει μέχρι σήμερα ούτε οι Νεοναζί της

Χρυσής Αυγής...! Με οργανωτική παρουσία (45-50 άτομα) και με τον χαρακτηρισμό του φεστιβάλ ως καπιταλιστική δραστηριότητα, απαίτησαν με φρασεολογία που θα ζήλευε ακόμη και ο Θάνος Τζήμερος «την απελευθέρωση του δημόσιου χώρου από τους αριστερούς»!

Επί τις ουσίας αυτά που υπερασπίζονταν είναι οι πιο συντηρητικές αστικές αντιλήψεις περί ελευθερίας και δημόσιου χώρου. Αδυνατώντας να κατανοήσουν ότι ο δημόσιος χώρος δεν είναι ντουβάρια και δρομάκια, αλλά αποκρυσταλλώνει σχέσεις και κουλτούρες, που συνδέονται με τον ευρύτερο πολιτικό συσχετισμό δυνάμεων στην ταξική πάλη, θεωρούν την οργανωμένη παρέμβαση των κομμουνιστικών ιδεών εχθρό ως προ το τυπικό αστικοδημοκρατικό δικαίωμα της ισότιμης πρόσβασης σε δημόσιο χώρο, και όχι το αντίθετο.

Σε ένα καθεστώς μόνιμης επιτροπείας και ρευστοποίησης του δημόσιου χώρου τα πολιτικά φεστιβάλ και η πλήρη ανεξαρτησία τους από την αστική πολιτική, όχι μόνο δεν συμβάλλουν στην εμπορευματοποίησή του, αλλά τον απελευθερώνουν, καθώς συμβάλλουν στις συνολικές προϋποθέσεις άρσης κάθε καταπίεσης και διάδοσης των απελευθερωτικών ιδεών.

Η φетиχοποίηση της μορφής και η υποτίμηση του περιεχομένου από μερίδες του αντιεξουσιαστικού – αναρχικού χώρου πέρα του ότι έδειξε τα όρια της στην περίοδο των εκλογικών αναμετρήσεων από το 2012 και μετά, οδηγεί σε αυτή την περίπτωση στην μετατροπή της δημόσιας δραστηριότητας σε πάλη ταυτοτήτων, χωρίς κανένα κοινωνικό υπόβαθρο και λογοδοσία, όπου όλα θα κρίνονται τελικά με οργανωτικούς όρους για το ποιός θα σφετερίζεται τον δημόσιο χώρο για ίδιον όφελος, κυρίως οικονομικό μιας και η πολιτική και πολιτιστική δραστηριότητα της «ΑΚΡΗΔΑΣ» δεν στοχεύει ενάντια στην επιχειρηματοποίηση του πανεπιστημίου.

Το να κρίνουν αυτές οι ομάδες την νΚΑ από 3 ώρες της συνολικής μας ετήσιας δραστηριότητας είναι μάλλον χαρακτηριστικό της εποχιακής και θεματικής τους συγκρότησης, της εχθρότητας ως προς την εργατική πολιτική και της παντελούς απουσίας τους από τα πολιτικά δρώμενα. Το να απολαύσουν οι φοιτητές και οι φοιτήτριες της πόλης καθώς και η φτωχή εργατική και άνεργη νεολαία ένα αγαπημένο τους καλλιτέχνη ή συγκρότημα σε ένα αντικαπιταλιστικό φεστιβάλ με όρους που μπορούν να προσεγγίσουν είναι «καπιταλιστική δραστηριότητα» για ορισμένους οι οποίοι δεν έχουν τολμήσει να «παρέμβουν» στις πραγματικές καπιταλιστικές συναυλίες των επιχειρηματιών της πόλης!

Επίσης, είναι ανάγκη στον πανεπιστημιακό χώρο, όπου ζει και αναπνέει το νεολαιίστικο κίνημα, να γίνονται τέτοια φεστιβάλ προς υπεράσπισή του και μάλιστα ενάντια στις αποφάσεις των θεσμικών οργάνων του πανεπιστημίου, όπως η κοσμητεία της πολυτεχνικής, που έχει πάρει απόφαση για την παραχώρηση πανεπιστημιακών χώρων μόνο με χρηματικό αντίτιμο, ανοίγοντας την πόρτα σε επιχειρήσεις, χορηγούς κτλ. (αντίστοιχη κατεύθυνση υπάρχει σε όλα σχεδόν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα της χώρας). **Τη συγκεκριμένη απόφαση οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, μέσα κι έξω από το πανεπιστήμιο, είναι οι μόνες που την έχουν ματαιώσει σε όλα τα επίπεδα, τη στιγμή που το συγκεκριμένο κομμάτι του αναρχικού χώρου σφύριζε αδιάφορα.**

Στην πραγματικότητα εχθροί του συγκεκριμένου φεστιβάλ δεν ήταν μόνο αυτή η ομάδα και τα θεσμικά όργανα του πανεπιστημίου, αλλά και οι ίδιες οι δημοτικές αρχές, που την τελευταία στιγμή προσπάθησαν να παρακωλύσουν τη διεξαγωγή του, με τη μη διάθεση υποδομών (εξέδρα), όπως υποχρεούνται να κάνουν.

Είναι εξαιρετικά αποκρουστικό που αυτές οι ομάδες επέλεξαν ως πρώτη δράση τους το σπάσιμο ενός φεστιβάλ της επαναστατικής αριστεράς, ενώ έχουν διεξαχθεί και διεξάγονται, με την ανοχή και τη συμμετοχή τους, πάρτι με χορηγούς, με μπράβους και ΔΑΠίτες διοργανωτές ή «ξεφτιλοπάρτι», που όχι μόνο προωθούν τη σαπίλα και την υποκουλτούρα, αλλά ενθαρρύνουν την εμπορευματοποίηση του δημόσιου χώρου.

Δεν ξέρουμε αν είναι για γέλια ή για κλάματα η αδυναμία των παρευρισκομένων να υποστηρίξουν το κείμενο που μοίραζαν -το οποίο επιχειρούσε να δώσει προοδευτικό περιεχόμενο σε αντικομμουνιστικές δράσεις- πολλοί εκ των οποίων δεν είχαν καταλάβει πού ήρθαν, ενώ άλλοι ουρανοκατέβατοι «εξεγερμένοι» φρόντιζαν να στοχοποιούν συντρόφους και συντρόφισσες προβοκάροντας ανοιχτά, αλλά και επιδιδόμενοι σε σεξιστικά σχόλια και χειρονομίες, παρά την φαινομενικά αντισεξιστική τους πολιτική θέση και δράση. Πιο δίπλα, γνωστοί και μη εξαιρετέοι «αναρχοπαμπάδες» απολάμβαναν το καταστροφικό τους έργο. Για ακόμη μια φορά αποδεικνύεται ότι σε ένα κομμάτι του αναρχικού χώρου περισσεύει η ιεραρχία και η εξουσιαστική συμπεριφορά, χωρίς κανένα πολιτικό και ιδεολογικό υπόβαθρο, με συγκρότηση αγέλης.

Τέτοιες ομάδες απλά προσπαθούν να εκφράσουν ένα ανερχόμενο αντιδραστικό ρεύμα μέσα την νεολαία που εναντιώνεται στην εργατική πάλη και στην ανεξάρτητη οργάνωση του κόσμου της εργασίας **προβάλλοντας ένα lifestyle που τελικά υπερασπίζεται τον ατομικό δρόμο και τον ψευδεπίγραφο φιλελευθερισμό των σύγχρονων αυταρχικών κοινοβουλευτικών καθεστώτων που σε μεγάλο βαθμό βασίζεται στην ιμπεριαλιστική φύση των δυτικών καπιταλιστικών κοινωνιών.**

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, είναι η ανυπαρξία από κλεισίματα εργοστασίων ή αγώνων και κινητοποιήσεων στην ανεργία και την επισφάλεια καθώς και στο αντιπολεμικό κίνημα. **Αντίθετα η αντικαπιταλιστική αριστερά θαρρετά και έμπρακτα αγωνίζεται για να μπλοκαριστεί κάθε πτυχή του επιχειρηματικού πανεπιστημίου μέσα από την παρέμβασή στους φοιτητικούς συλλόγους.** Παράλληλα με την ενεργό συμμετοχή σε κάθε συλλογικό αγώνα ενάντια στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, στη σύγχρονη εργασιακή σκλαβιά και πειθάρχηση, απαιτώντας ανθρώπινους ρυθμούς σπουδών, ανθρώπινους ρυθμούς εργασίας. Γι αυτό και το φεστιβάλ ANAIPEΣΕΙΣ το αγκάλιασε και υποστήριξε νεολαία της εργασιακής περιπλάνησης που ήρθαμε σε επαφή στους αγώνες. Η κουβέντα αυτή δεν γίνεται για να δοθούν βραβεία κινηματική δράσης αλλά γιατί **αντανακλά τελικά τα κοινωνικά συμφέροντα που ο καθένας επιλέγει να εκπροσωπήσει.**

Τελικά, δεν είναι καθόλου τυχαίο που αυτή η πράξη συμβαίνει την ίδια περίοδο που η αντικαπιταλιστική αριστερά στα πανεπιστήμια και στους εργασιακούς χώρους σε Λάρισα και Βόλο ενισχύεται. **Η απουσία αυτών των ομάδων από το εργατικό κίνημα είναι η αιτία της αδυναμίας διαμόρφωσης και διατύπωσης ανατρεπτικού σχεδίου ενάντια στην κυρίαρχη πολιτική. Το μόνο που εκφράζουν είναι τον κοινωνικό κανιβαλισμό με “προοδευτικό”, μάλιστα, πρόσημο, που σε τελική ανάλυση αυτό εκφράζει και ο ΣΥΡΙΖΑ σε κυβερνητικό επίπεδο και μάλιστα σε μία περίοδο που η φασιστική απειλή έρχεται ξανά στο προσκήνιο και το κράτος ετοιμάζει βιομηχανία διώξεων αγωνιστών.**

Ως NAP και νΚΑ δεν αντιλαμβανόμαστε αυτές τις ομάδες ως μέρος του κινήματος. Τέτοιου είδους αντικομμουνιστικές δράσεις στα όρια της προβοκάτσιας πρέπει να καταδικαστούν και να απομονωθούν στο σύνολό τους και σε κάθε έκφρασή τους, καθώς το σχέδιο που προωθούν αντικειμενικά προωθεί αστικές πρακτικές πολιτικής αντιπαράθεσης και ενισχύει τις επιδιώξεις του συστήματος. Το συγκεκριμένο γεγονός βέβαια είχε απέναντι όχι μόνο τις δυνάμεις μας, αλλά τον ίδιο τον κόσμο που παρευρέθηκε στο φεστιβάλ, όπως και τους καλλιτέχνες που το καταδίκασαν. Το φεστιβάλ άλλωστε έγινε, όσο κι αν κάποιους τους ενόχλησε.

Πρέπει να καταλάβουν όλοι ότι τα πολιτικά φεστιβάλ δεν είναι ανταγωνιστικές επιχειρήσεις αλλά απευθύνονται και διευρύνουν από κοινού την ανυπόταχτη κουλτούρα και το δυναμικό του αντικαπιταλιστικού, αντιιμπεριαλιστικού αντιφασιστικού αγώνα!

Ως NAP και νΚΑ θα απευθυνθούμε σε όλες τις μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος και για να πάρουμε ενιαία πολιτικά και οργανωτικά μέτρα απομόνωσης αυτών των ομάδων και

περιφρούρησης κάθε αντισυστημικής πολιτιστικής δραστηριότητας στη πόλη με σεβασμό στο τρόπο που επιλέγει αυτή να ενισχυθεί.

Θεωρούμε ότι αντίστοιχη πρέπει να είναι η στάση όλων των αγωνιζόμενων συλλογικοτήτων, οργανώσεων και αγωνιστών συμπεριλαμβανομένου και πρωτοβουλιών του αντιεξουσιαστικού χώρου που διαχωρίζονται από τέτοιες πρακτικές. Δε χωράνε ίσες αποστάσεις και η υποτίμηση του γεγονότος, παρά μόνο η σαφής θέση εναντίωσης σε αυτό.

Η ιδεολογική και πολιτική σύγχυση που κάποιοι από τον αναρχικό και αντιεξουσιαστικό χώρο προσπαθούν να σπείρουν για να καλύψουν την δική τους στρατηγική ανυπαρξία και ενσωμάτωση, δεν μπορεί να κρύψει το γεγονός ότι οι δυνάμεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης δεν τσίμπησαν ούτε στήριξαν ποτέ το σχέδιο αστικής διαχείρισης που προέβαλε ο ΣΥΡΙΖΑ! Αντίθετα πρωτοστατούν στην συγκρότηση των αναγκαίων δομών εργατικής πολιτικής που θα δώσουν οριστική απάντηση στην επίθεση του κεφαλαίου ως αυτονόητη τομή και συνέχεια των αγώνων του λαού μας τα τελευταία χρόνια. Σε αυτή την υπόθεση ή θα νικήσουμε όλοι μαζί ή θα χάσει ο καθένας μόνος του!

Νέοι πολεμάμε, νέοι θα νικήσουμε.

Και θα νικήσουμε!

Νέο Αριστερό Ρεύμα

νεολαία Κομμουνιστική Απελευθέρωση

Οργανώσεις Μαγνησίας